

og mestbegunstigelsesbehandling med hensyn til betalinger, rimesser og overførsler af værdipapirer, checks, trætter o. l. mellem såvel de to parter områder som den anden parts og et hvilket som helst tredje lands områder.

2. Ingen af parterne må indføre valuta-restriktioner, således som disse defineres i nærværende artikels femte stykke, undtagen i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at udenlandsk valuta er til rådighed til betaling af sådanne varer og tjenesteydelser, som er nødvendige for vedkommende parts befolknings sundhed og velfærd, eller for at forhindre, at partens valutareserver falder til et meget lavt niveau, eller for at gennemføre en rimelig forøgelse af meget små valutareserver. Der er enighed om, at bestemmelserne i nærværende artikel ikke ændrer de forpligtelser, hver part måtte have over for Den Internationale Valutafond eller udelukker indførelsen af særlige restriktioner i tilfælde, hvor Fonden særskilt bemyndiger en part til eller anmoder den om at indføre sådanne særlige restriktioner.

3. Hvis en af parterne indfører valuta-restriktioner i overensstemmelse med nærværende artikels andet stykke, skal denne part på det tidligst mulige tidspunkt og i det omfang, det måtte være gennemførligt, træffe foranstaltninger til, at hjemførsel til den anden parts områder kan ske, for så vidt angår: a) erstatning som omhandlet i nærværende traktats artikel VI tredje stykke, b) fortjenester i form af gager, renter, udbytter, provisioner, licensafgifter, betalinger for teknisk bistand eller fortjenester af anden art og c) beløb til amortisering af lån, beløb hidrørende fra afskrivning på direkte investeringer samt kapitaloverførsler, for de under c) omhandlede overførsels vedkommende dog med behørig hensyntagen til særligt behov for andre overførsler. Hvis der er mere end een valutakurs i kraft, skal den kurs, der er gældende for sådanne overførsler, være en kurs, der er godkendt af Den Internationale Valutafond særskilt for sådanne transaktioner, eller, hvis der ikke findes en sådan godkendt kurs, en effektiv kurs, der

national treatment and most-favored-nation treatment with respect to payments, remittances and transfers of funds or financial instruments, between the territories of the two Parties as well as between the territories of such other Party and of any third country.

2. Neither Party shall impose exchange restrictions as defined in paragraph 5 of the present Article except to the extent necessary to assure the availability of foreign exchange for payments for goods and services essential to the health and welfare of its people and to prevent its monetary reserves from falling to a very low level or to effect a reasonable increase in very low monetary reserves. It is understood that the provisions of the present Article do not alter the obligations either Party may have to the International Monetary Fund or preclude imposition of particular restrictions whenever the Fund specifically authorizes or requests a Party to impose such particular restrictions.

3. If either Party imposes exchange restrictions in accordance with paragraph 2 above, that Party shall make provisions at the earliest possible date and to such an extent as may be practicable for the withdrawal of: (a) the compensation referred to in Article VI, paragraph 3, of the present Treaty, (b) earnings, whether in the form of salaries, interest, dividends, commissions, royalties, payments for technical services, or otherwise, and (c) amounts for amortization of loans, amounts originating from depreciation of direct investments, and capital transfers; however, transfers dealt with under (c) shall be considered in the light of special needs for other transfers. If more than one rate of exchange is in force, the rate applicable to such withdrawals shall be a rate which is specifically approved by the International Monetary Fund for such transactions or, in the absence of a rate so approved, an effective rate which, inclusive of any taxes or surcharges on exchange transfers, is just and reasonable.